

Near Field Communication

Endreffy Zsolt

2015. november 17.

Tartalomjegyzék

1. Bevezetés	3
2. A köztér-távoltér különbségéről	3
2.1. A régiók rövid összefoglalása	3
2.2. Definíciók	4
2.2.1. Elektromágnesesen rövid antennák	4
2.2.2. Elektromágnesesen hosszú antennák	5
3. NFC	5
3.1. Specifikáció összefoglalás	5
3.2. Frekvenciasáv és sebesség	6
3.3. Kommunikációs módok	6
3.4. Szerepek	7
3.5. Összeütközés elkerülése	7
3.6. Kódolások	7
3.6.1. Manchester kódolás	7
3.6.2. Módosított Miller kódolás	8
3.7. Biztonsági vonások	8
3.7.1. Lehallgatás	9
3.7.2. Adattörlés	9
3.7.3. Adatmódosítás	9
3.7.4. Adatbeszúrás	10
3.7.5. Man-in-the-Middle	10
4. Az NFC és egyéb vezeték nélküli technológiák	10
4.1. RFID vs. NFC	10
4.1.1. Működési frekvencia	10
4.1.2. Működési mód	11
4.1.3. Felhasználási területek	11
4.2. Bluetooth vs. NFC	11
5. Összefoglalás	12

1. Bevezetés

Napjainkban egyre többször lehet találkozni a legkülönbébb alkalmazási területeken a *Near Field Communication*-nel, avagy az *NFC*-vel. Főként mobiltelefonokba beépítve nyer egyre nagyobb teret ez a technológia, hiszen itt tudják a szolgáltatók a technológiát (fizetős) szolgáltatásokkal összekötni.

De mi is ez a technológia, és hogyan is működik? Ebben a munkában ezt a kérdést szeretném körbejárni, kezdve egy rövid elméleti összefoglalóval, ezt folytatva a technikai paraméterek leírásával, szót ejtve az NFC biztonsági vonásairól. Végül két másik vezeték nélküli technológiával is összevetem, hogy könnyebb legyen elhelyezni ezt a feltörekvő technológiát.

2. A közeltér-távoltér különbségéről

2.1. A régiók rövid összefoglalása

Ahogy a közeltér neve is sugallja, elsősorban az antennához közeli távolságban beszélhetünk róla, míg távoltér esetén értelemszerűen a messzebb eső távolságokban. A kettő határa azonban nincs konkrétan megszabva, mert az függ még a forrás által sugárzott domináns hullámhossztól is.

Ha megvizsgáljuk a Hertz-dipólusra, mint elemi antennára felírható egyenleteket, akkor sok hasznos tanulságot vonhatunk a közel- és távoltér különbségéről.

A gömbkoordináta rendszerben kifejezett \mathbf{E} és \mathbf{H} térerősségek [1, 177. oldal]:

$$H_\phi = \frac{I_0 l}{4\pi} \left(\frac{j\beta}{r} + \frac{1}{r^2} \right) e^{-j\beta r} \sin \theta \quad (1)$$

$$E_\theta = \frac{I_0 l}{4\pi} \left(\frac{j\omega\mu_0}{r} + \sqrt{\frac{\mu_0}{\varepsilon_0}} \frac{1}{r^2} - \frac{j}{\omega\varepsilon_0 r^3} \right) e^{-j\beta r} \sin \theta \quad (2)$$

$$E_r = \frac{I_0 l}{4\pi} \left(\sqrt{\frac{\mu_0}{\varepsilon_0}} \frac{2}{r^2} - \frac{2j}{\omega\varepsilon_0 r^3} \right) e^{-j\beta r} \cos \theta \quad (3)$$

ahol a

- $\beta = \omega/c = \omega\sqrt{\varepsilon_0\mu_0}$ a hullámimpedancia,
- ω a körfrekvencia,
- c a fény sebessége,
- ε_0 a vákuum permittivitása,
- μ_0 a vákuum permeabilitása,

- r, θ és ϕ a gömbkoordináta rendszer paraméterei,
- I az áramerősség,
- l az antenna hossza.

A távotérben az $1/r^2$ -tel és $1/r^3$ -bel arányos tagok gyorsan csökkennek, és az $1/r$ -rel arányos tag marad a domináns.

A távotérben a sugárzás elektromos és mágneses térereje a távolsággal fordítottan arányos, míg a közotérben még az ennél sokkal gyorsabban csökkenő, a távolság négyzetével illetve harmadik hatványával fordítottan arányosan tagok dominálnak. Míg a távotérben az elnyelődés nem hat vissza az adóra, addig a közotérben a sugárzás elnyelődése megváltoztatja az adó terhelését. Ezt a jelenséget megfigyelhetjük például a transzformátorokban, ahol mágneses indukciónak nevezzük.

Az elektromágneses mezőben az elektromos és mágneses mező a távotér esetén kapcsolatban állnak és a kettejük intenzitásának arányát a hullámimpedancia adja meg. Ezzel ellentétben a közotérben a két mező egymástól függetlenül létezhet, és az egyik teljesen el tudja nyomni a másikat.

Egy antennában a pozitív és negatív töltések nem hagyhatják el az antennát, és a gerjesztő jel által elválasztva, annak megfelelően oszcilláló elektromos dipólust alkotnak, ami mind a közotérben, mind a távotérben hatást fejt ki. Az antennák többnyire arra lettek kitalálva, hogy nagy távolságú vezetékek nélküli kommunikációt lehessen velük folytatni, és ezeknek az antennáknak ez a régió a normális működési tartományuk. Természetesen a közotér antennákat is egyre gyakrabban használjuk adatátvitelre, hiszen az *NFC* is ennek a képviselője.

A kettő régió között van az átmeneti zóna, amely az antenna geometriájától és a hullámhossz hosszától függ.

2.2. Definíciók

A közotér-távotér szóhasználatnál nagyon fontos, hogy tisztázzuk a pontos definíciókat, hiszen az egyes felhasználási területektől függően különböző jelentést hordozhatnak. Itt most az elektromágneses hosszúság szerinti különbségtétel definíciói fontosak számunkra.

2.2.1. Elektromágnesesen rövid antennák

Ezek azok az antennák, amelyek rövidebbek, mint az általuk kibocsájtott hullámhossz hosszának a fele. Ezeknél az antennáknál a közotér-távotér különbségtételt egyszerűen a sugárzó forrástól való távolság (r) és a hullámhossz (λ) aránya

adja meg. Az ilyen antennáknál közeltérnek hívjuk, ha $r \ll \lambda$ és távotérnek, ha $r \gg 2\lambda$. A kettő közötti távolságot átmeneti zónának nevezzük.

Érdemes megemlíteni, hogy az antenna hossza nem fontos, és ez a becslés működik minden rövidebb antennára is (ideális esetekben pontantennáknak is hívják őket).

2.2.2. Elektromágnesesen hosszú antennák

Azoknál az antennáknál, amelyeknek a fizikai hossza nagyobb, mint az általuk sugárzott hullámhossz fele, azoknál a közel- és távotér régiók határának a meghatározására a Fraunhofer távolságot használják. Ennek értékét a:

$$d_f = \frac{2D^2}{\lambda} \quad (4)$$

egyenlet adja meg, ahol a

- D a legnagyobb mérete az antennának (pl. tányérantennáknál az átmérő),
- λ a rádióhullám hullámhossza.

Az ilyen elektromágnesesen hosszúnak tekinthető antennák jelentősen megnövelik a közeltér hatásokat. Másik szemszögből vizsgálva, ha egy adott antenna nagy frekvenciájú sugárzást bocsát ki, akkor nagyobb lesz a közeltér régiója, ami a rövidebb hullámhossznak köszönhető.

3. NFC, avagy Near Field Communication

Az *NFC* technológia, mint ahogy a neve is mutatja a közeltér felhasználásával megvalósított vezeték nélküli kommunikációs protokoll. Közvetlen elődjének az *RFID* (*Radio Frequency Identification*) tekinthető, de sokban eltér tőle. A kettejük különbségeit és hasonlóságait egy későbbi fejezetben tárgyalom. Az *NFC* olyan vezeték nélküli technológia, amely kis sáv szélesség mellett nagy frekvencián nyújt adatátvitelt, néhány centiméteres távolságban.

3.1. Specifikáció összefoglalás

- Az *NFC* mágneses mező indukálásával kommunikál kettő hurokantenna között, amelyek egymás közelterében helyezkednek el, ezzel egy levegőmagos transzformatort hozva létre. A globálisan, engedély nélkül igénybe vehető 13,56 MHz-es frekvencián működik akár 1,8 MHz-es sáv szélességgel.

- A működési távolságának a maximuma 10 cm körül alakul, de jellemzően ennél kisebb távolságokon alkalmazzák.
- Támogatott átviteli adatsebességek: 106, 212 vagy 424 kbit/s.
- Kétféle működési mód létezik:
 - Passzív kommunikációs mód: A kezdeményező fél hozza létre a vivő mezőt, és a cél eszköz ezt a mezőt modulálva válaszol. Ebben a módban a céleszköz a működéséhez szükséges energiát a kezdeményező által létrehozott elektromágneses mezőből nyeri.
 - Aktív kommunikációs mód: Mind a kezdeményező, mind a céleszköz az általuk felváltva keltett mezővel kommunikálnak egymással. Amennyiben adatra vár az egyik eszköz, annyiban kikapcsolja a saját mezejét. Ebben a működési módban mindkét eszköznek rendelkeznie kell saját energiaellátással.
- Az *NFC* kétféle kódolást használ adattovábbításra. Ha egy aktív eszköz 106 kbit/s melletti adattovábbítást végez, akkor 100%-os moduláció mellett módosított Miller kódolást alkalmaz. Minden más esetben Manchester kódolást használ 10%-os modulációs arány mellett.
- Az *NFC*-s eszközök képesek adatot egyszerre fogadni és továbbítani is.

3.2. Frekvenciasáv és sebesség

Az *NFC* a 13,56-os *ISM* (*Industrial, Scientific and Medical*: ipari, tudományos és orvosi) frekvenciát használja. A rádiófrekvenciás energia nagy része a ± 7 kHz-es engedélyezett sávban koncentrálódik, de a teljes spektrális kiterjedés akár 1,8 Mhz is lehet *ASK* (*Amplitudo Shift Keying*) moduláció használata esetén.

A 106, 212 és 424 kbit/s-os sebessége alacsonynak tűnhet a mai egyéb vezeték nélküli technológiákhoz képest, mint amilyen a Bluetooth, vagy a Wi-fi. Ez is azt mutatja, hogy az adatátvitel sebessége nem volt elsődleges a tervezésnél. Ellenben nagyon kényelmesen és gyorsan képes a kapcsolat felépítésére.

3.3. Kommunikációs módok

Az *NFC* interfész aktív vagy passzív módban tud működni. Az aktív eszköz saját mezőt hoz létre, míg a passzív módban működő eszköznek az induktív csatolást kell felhasználnia az adattovábbításra. Tehát a passzív módban működő eszközöknek nem kell belső energiaforrással rendelkezniük, illetve az akkumulátorral működő eszközöknek, mint amilyenek a mobiltelefonok, érdemes ezt a módot

használniuk, amennyiben a másik oldal képes aktív módban működni. A passzív módban működő eszköz az aktív eszköz mezejének terhelésmodulációját használja az adattovábbításra. Így az eszköz alkalmas kártya emulációra, például jegykezelő rendszerekben való felhasználásra, akár akkor is, amikor a mobiltelefon ki van kapcsolva.

Összefoglalva tehát aktív a kommunikációs mód, ha két aktív eszköz kommunikál egymással. Mindig az az eszköz hozza létre a saját mezejét, amelyik adatot szeretne küldeni. A két eszköz felváltva hozza létre a teret.

Passzív módnak azt nevezzük, amikor egy aktív eszköz és egy passzív eszköz között jön létre a kapcsolat. Az aktív eszköz hozza létre a rádiófrekvenciás mezőt.

3.4. Szerepek

Kétféle szerepet lehet megkülönböztetni *NFC* kommunikáció során. Kezdeményezőnek (*initiator*) nevezzük azt, amelyik az első üzenetet küldi, és célpontnak (*target*) a fogadó felet. Passzív eszköz nem kezdeményezhet adatcserét. A célpont addig nem küldhet vissza választ, amíg a kezdeményező nem indítja el a kommunikációt. Egy kezdeményező több célponttal is felvehet kapcsolatot.

3.5. Összeütközés elkerülése

Általában ritkák a félreértések, hiszen az eszközöket közvetlen egymás mellé szükséges helyezni. A protokoll egy egyszerű alapszabályt alkalmaz: „hallgatás közlés előtt” (*listen before talk*). Ha a kezdeményező kommunikálni szeretne, akkor biztosra kell mennie, hogy nincsen külső mező, amelyiket megzavarhat, vagy amelyik megzavarhatja az *NFC* kommunikációt. Egy meghatározott ideig csöndben kell várakoznia a kezdeményezés előtt, miután idegen mezőt érzékelt. Ha kettő vagy több eszköz pontosan ugyanakkor válaszol, akkor a kezdeményező érzékeli az összeütközést.

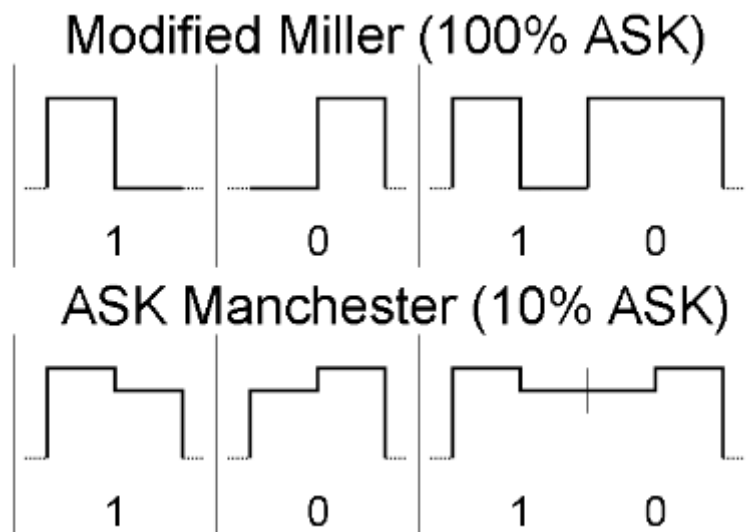
3.6. Kódolások

3.6.1. Manchester kódolás

A Manchester kódolásnál a jel értéke a periódus közepén létrejövő váltás irányától függően vehet fel 0 vagy 1-es értéket. 0 bitet akkor vesz fel, amikor a jel alacsony szintről magas szintre vált, 1 bitet akkor, amikor a magas jelszintről alacsonyra vált. Ennek köszönhetően minden periódus közepén szintet vált a jel. A periódus elején fellépő változások nem játszanak szerepet.

3.6.2. Módosított Miller kódolás

A módosított Miller kódolásnál az 1 és 0 bitek értelmezése attól függ, hogy a jelben egy perióduson belül mikor megy végbe változás. Az egyes bitet mindig ugyanúgy kódoljuk: a perióduson belül a jelszint a második félszériódusban esik alacsony szintre. A nullás bit kódolása függ attól, hogy milyen bit előzte meg. Amennyiben egyes bit előzte meg, annyiban végig magas jelszint jelenti a nullás bitet, amennyiben nulla előzte meg, annyiban egy olyan jelalak, amely az első félszériódusban veszi fel az alacsony jelszintet.

1. ábra. Módosított Miller (100% ASK) és Manchester (10% ASK) kódolások

3.7. Biztonsági vonások

Először is fontos megjegyezni, hogy az alacsony működési távolság, amely az *NFC*-t jellemzi, annak ellenére nem biztosítja a biztonságos kommunikációt, hogy tudatos felhasználói interakciót igényel.

Különböző lehetőségek állnak rendelkezésre az *NFC* technológia megtámadására. Egyrészt az eszközöket fizikailag is lehet manipulálni. Ez jelentheti az *NFC tag* (címké) eltávolítását, vagy fémfóliával bevonását, mellyel árnyékolni lehet a rádióhullámokat.

Amennyiben egy tagen érzékeny információk találhatók, annyiban a taget meg kell védeni a jogtalan olvasástól és írástól. Természetesen a csak olvasható tagek védettek a jogtalan írás ellen.

A hibaérzékelésre az *NFC* a ciklikus redundancia vizsgálatot (CRC) használja. Ezzel az eszköz képes érzékelni, hogy a megkapott adat sérült-e.

A továbbiakban különböző lehetséges *NFC* támadásokat fogok vizsgálni. A legtöbb ilyen támadásra létezik védekezési megoldás, amellyel csökkenteni, vagy akár meg is lehet szüntetni a veszélyforrást. A következőkben nagyban támaszkodok Haselsteiner és Breitfuss: *Security in Near Field Communication* [3] művére.

3.7.1. Lehallgatás

Az *NFC*, mint minden rádióhullámokat használó technológia, nem véd a lehallgatás ellen. A támadó a megfelelő antennával és tudással le tudja hallgatni a vezetéknélküli kommunikációt. A legfőbb probléma a lehallgatás esetén az, hogy közel kell lenni a kommunikáló eszközökhöz. Az, hogy mennyire közel kell lennie a támadónak a lehallgatáshoz sok paramétertől függ, mint az antenna geometriája, a küldés energiaszintje, a támadó és dekódoló eszközök minősége, stb. Ezen felül érdemes kiemelni, hogy a lehallgatás távolsága nagyban függ a működés módjától is: aktív módban akár 10 méteres távolságból is le lehet hallgatni, passzív módban pedig legfeljebb 1 méter lehet a lehallgatás távolsága.

Ez ellen a biztonságos csatorna kiépítése az egyedüli védekezési technika, amely sok más támadás ellen is egy lehetséges védekezési mód.

3.7.2. Adattörlés

Megfelelő közelben a támadó képes lehet az átvitt adat törlésére, érthetetlenné tételére. Ehhez szüksége van a moduláció és a kódolás ismeretére. Ezek ismeretében képes a vivőfrekvencián a megfelelő időben kiadott ellenkező fázisú kioltó jel kiadására.

Az adattörlés ellen aktív figyeléssel lehet védekezni, hiszen a jel elrontásához egy nagyságrenddel több energia szükséges.

3.7.3. Adatmódosítás

Adatmódosítás esetén nagyon másképp kell eljárni a különböző modulációk esetén. Amennyiben 100%-os ASK-t használunk, annyiban amikor alacsony a jelszint, akkor kell sugározni, és amikor normálisan magas lenne a jelszint, akkor egy olyan jelet kell kiadni, ami pontosan kioltja az eredeti jelet. Az előbbi könnyen megvalósítható, az utóbbi gyakorlatilag lehetetlen. Ha megvizsgáljuk az 1-es ábrát, láthatjuk, hogy a kitöltéssel az 11-es bitpárt lehet 10-ra módosítani Miller kódolás esetén.

10%-os ASK esetén azonban minden bit megváltoztatható, hiszen a vevő csak a jelek egymáshoz viszonyított relatív erősségét vizsgálja (természetesen egy enge-

délezett amplitúdó intervallumon belül). Ekkor ha az alacsony jelszinthez annyit adunk, hogy az arányok felcserélődjenek, akkor ellentétes bit vételét érhetjük el.

Az adattörléshez hasonlóan itt is a csatorna ellenőrzésével lehet észrevenni, ha valaki megváltoztatja a jelarányokat.

3.7.4. Adatbeszúrás

Ehhez arra van szükség, hogy a célpont eszköz lassan küldje ki a válaszát, valamilyen okból kifolyólag. A támadó azelőtt küldhet extra információt, mielőtt az eredeti célpont átküldené a válaszát, de amint az eredeti célpont elindítja a választ, és a támadó még nem fejezte be az adat beszúrását, annyiban összeütközés jön létre, így a kezdeményező mindkettő választ eldobja.

3.7.5. Man-in-the-Middle

A klasszikus Man-in-the-Middle támadás esetében már akkor elbukhat a támadás, ha a beékelődő támadó zavarja a célpontnak küldött jelet, de az érzékeli a zavarást. Ha nem érzékeli, akkor is elbukhat később a támadás, hiszen a válasz esetén mind a támadó, mind az eredeti célpont egyszerre válaszol, így a kezdeményező mindkettő üzenetet venni fogja és ütközés jön létre. Aktív módban amikor a kezdeményező lekapcsolja a mezejét, akkor a támadó szabadon küldhet, azonban ezt a jelet a kezdeményező is megkapja és a célpont válaszaként próbálja értelmezni. Haselsteiner és Breitfuss meg is jegyzi, hogy ezek alapján egy Man-in-the-Middle támadás sikerességének valószínűsége elhanyagolható.

Más támadásokkal, mint az átjátszással, vagy féregjárással kombinált támadás esetén viszont megnő a támadás sikerének valószínűsége.

4. Az NFC és egyéb vezeték nélküli technológiák

Az NFC korlátaival az egyszerű szemlélőnek feleslegesnek mutathatja a technológiát a többi vezeték nélküli technológia fényében, de előnyei (olcsóság, kapcsolat felépülésének sebessége) nagyon alkalmassá teszi a többi technológiával való együtt használatra.

4.1. RFID vs. NFC

Az RFID (Radio Frequency IDentification) tulajdonképpen az NFC előfutára, ebből fejlődött ki. Definíció szerint az RFID a rádióhullámos azonosításra használt technológia.

4.1.1. Működési frekvencia

Az RFID három különböző frekvenciaszinten képes működni, attól függően, hogy milyen távolságból való leolvasást szeretnénk használni:

- Alacsony frekvencia: 125-134 kHz, max. 10 cm távolságig,
- Magas frekvencia: 13,56 MHz, max. 30 cm távolságig,
- Ultra magas frekvencia: 856–960 MHz, akár 100 m távolságig.

Ezzel szemben az NFC csak a 13,56 Mhz-en működik, ugyanazon, mint a magas frekvenciás RFID. Ez is mutatja a szoros kapcsolatukat és az NFC ilyen RFID tagekkel való kompatibilitását.

4.1.2. Működési mód

Ahogy az NFC eszközök, úgy az RFID eszközök is lehetnek aktívak vagy passzívok, de az utóbbi esetén ez jelentősen megváltoztatja leolvasás távolságát: az aktív RFID eszközök (ezek amelyek belső energiaforrással rendelkeznek) teszik lehetővé az akár 100 méteres távolságból történő leolvasást. Ezt tárgyak lokalizációra használják nagy raktárakban. Passzív módban, amikor nem rendelkezik saját energiaforrással az eszköz, akkor csak 25 méter lehet a leolvasás maximum távolsága. Ilyenkor az NFC-hez hasonlóan a leolvasó nyújtja az energiát.

4.1.3. Felhasználási területek

- Az RFID jellemző felhasználási területei:
 - Eszköznyilvántartás
 - Verseny időmérése
 - Raktárkészlet menedzsment
 - Eszköz követés
 - Hozzáférés-szabályozás
 - Belépőkapuk.
- Az NFC felhasználási területei:
 - Információmegosztás mobil eszközök között
 - Érintésmentes fizetés (kártyával vagy mobiltelefonnal)
 - Okos posztterek: NFC képes mobiltelefonnal exkluzív tartalom elérése.

4.2. Bluetooth vs. NFC

Alapvetően az NFC rövidebb kapcsolatra lett kialakítva, amikor a két eszköz közel található egymáshoz. Nincs szükség külön párosításra. A Bluetooth-nak szüksége van párosításra, de stabilabb és hosszabb időtartamon keresztül fenntartandó kapcsolatok kiépítésére szolgál.

Az NFC és a Bluetooth egymásnak nem versenytársai, hanem kiegészítő technológiái.

Egy Bluetooth eszköz mindenképpen igényel külső energiaforrást. Az NFC-nél láttuk, hogy nem ez a helyzet.

A kapcsolat felépülését tekintve az NFC sokkal gyorsabb a Bluetooth-nál: nem igényel többet csak a két eszköz összeérintését, míg a Bluetooth-nál szükség van kód cserére, ami az NFC azonnali kapcsolatkiépítésével szemben hosszú másodpercekbe telik. Átviteli sebességnél azonban jóval magasabb sebességet lehet elérni Bluetooth-tal. Amíg az NFC csak néhány száz kbit/s-os sebességre képes, addig a Bluetooth-tal néhány Mb/s-ot is el lehet érni. A Bluetooth a 2,4 GHz-es frekvenciasávban működik, ez által akár 100 méteres hatótávolsággal is rendelkezhet.

Ezek a különbségek okozzák a teljesen más felhasználási módokat is. Az NFC-vel szemben a Bluetooth adatátvitelre, perifériák működtetésére, vezeték nélküli hálózatok kiépítésére használható.

5. Összefoglalás

Láthattuk, hogy az NFC nem egy teljesen újszerű technológia, hanem már létezőek jó tulajdonságait felhasználva kialakított vezeték nélküli kommunikációs mód. Nagy népszerűségét olcsóságának köszönheti és annak, hogy a szolgáltatók rájöttek, hogy mennyire könnyen kapcsolhatnak ehhez a technológiához olyan szolgáltatásokat, amellyel könnyen lehet pénzt keresni, elég csak a mobilos fizetésre gondolni, amely nem olyan régen indult el Magyarországon is. Nagy az iparágat befolyásoló vállalatok is látnak benne jövőt (Apple, Google), így várhatóan az elterjedtsége az elkövetkezendő években folyamatosan növekedni fog.

Hivatkozások

- [1] Dr. Zombory László, *Elektromágneses terek*, Műszaki kiadó, Budapest, 2008.
- [2] Solt Benedek Pál, *Biztonság a Near Field Communication szabványaiban*, 2010.11, <http://www.hit.bme.hu/buttyan/courses/BMEVIHIM219/2010/HF-reports/SoltBenedek.pdf>

- [3] Ernst Haselsteiner, Klemens Breitfuss, *Security in Near Field Communication (NFC)*, 2006. július,
<http://events.iaik.tugraz.at/RFIDSec06/Program/papers/002%20-%20Security%20in%20NFC.pdf>
- [4] ISO 2004, ISO/IEC 18092-4., *Near Field Communication Interface and Protocol (NFCIP-1)*
- [5] ISO 2005, ISO/IEC 21481., *Near Field Communication Interface and Protocol-2 (NFCIP-2)*
- [6] James Thrasher, *RFID vs. NFC*, 2013. 10. 11.
<http://blog.atlasrfidstore.com/rfid-vs-nfc>
- [7] Mrinal Saha, *What is the Difference Between NFC and Bluetooth?*
2015. 07. 07., <http://hubpages.com/technology/nfc-vs-bluetooth>